

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Responsa De Ivre Canonico Præsertim Novissimo

Zype, Frans van den

Antverpiæ, M. DC. XLV.

Resp. II. Summariè decidendas esse causas monachorum, & clericorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73071)

nihil ipsam timere oporteat. d. c. penult. monasterium in quo securè valeat commorari. c. ex transmissa. X. de restitut. spoliat. alicui, inquit, proba & honeste mulieri custodienda studiosus committatur, in loco, inquit, ubi vir vel parentes eius mulieri nullam possunt violentiam inferre. In casu autem indagandi animi rationem assignat d. c. cum locum, quod cum matrimonium cōsensu constet, plena debeat securitate gaudere: & is, cuius super illo est animus indagandus, ne per timorem, inquit, dicat sibi placere, quod odit.

Tempus autem sequestrationis dicit huiusmodi d. c. cum locum donec causa terminata fuerit, & sententia sine contradictione cuiuspiam valeat executioni mandari: & d. c. penult. donec, inquit, iudiciali sententia quid agi debeat decernatur: d. c. ex transmissa vsq. ad causa de iurone, vt quamuis intimata in priori instantia, vel ex officio vel aliàs fuerit in monasterio sequestrata, & deinde dimissa; à iudice appellacionis iterum sequestrari possit reuiuifcente causa metus: præsertim in virgine; si pendente lite procos ad colloquium admittit: aut ad diuertendos affectus parentes eos conciliant, ne quid accidat quo minus postmodum in eadem causa iusti possit. iuxta l. 11. D. si quis cautioni Ioan. Andr. post Hostien. in d. c. cum locum. & vt vitentur pericula armorum inter sponsum & alios procos, vt nuper ad illa ventum inter sponsum & tutorem virginis. Qui armorum timor in quocumque possessorio iustissima semper habita fuit sequestrationum causa. l. Imperatores in fin. D. De appell.

Sed an liber haberi locus ita debeat, vt & sponso pateat ad colloquium accessus, sublato violentiæ periculo? & cum possessio sua nemini debeat interuerti, cessante causa, seu huiusmodi periculo; dicendum est ex edicto prætorio omnino sponsum de futuro, & magis de præfenti, si qua in posses-

sione fuit, non temerè esse turbandum; sed ad colloquium admittendum cum moderamine: ne affectus sponsæ auertatur omnino; & vt coniux, qui fuit in plena possessione, ad plenam restituitur, d. c. ex transmissa; ita qui non peruenit ad copulam, sed colloquia dumtaxat, & tractatum quasi coniugalem, ad eundem restituitur, cessante vt suprâ periculo. vt quæ de toto statuta sunt, de parte recipienda sunt. l. qua de tot. D. de rei vindicat. ex æquitate edicti prætorij vt possidetis, ita possideatis: plenè possidetis, plenè possideatis: si semiplenè, ad eandem proportionem. & cum eadem est ratio, quæ in nuptiis statuta sunt, recipiuntur in sponsalibus. L. Oratio, D. de sponsal.

RESPONSVM II.

Summarie decidendas esse causas monachorum, & clericorum.

Id præcipiunt in monachis nouella 79, in clericis Nouell. 8. causarum summariarum omnes articuli sunt summarij. Marant. in spec. part. 4. d. 9. n. 40. post Barb. in extrava. adreprim. verb. summarie. & potè regularium causas summarias esse liquet d. nouel. 79. & c. olim 26. X. de accus. c. qualiter 24. in fin. eod. c. ea que in verb. absque iudiciorum strepitu. X. de stat. monach. Card. & DD. in c. dispensio sum de iudic. in Clemen. sed & D. Augustinus in Regula, sub qua & hic de quo agitur ordo est, & secūdum quem prælati regere debent, lites, inquit, aut nullas habeatis, aut quam celerrimè finiat, ne ira crescat in odium, & irabem faciat de festuca, & animam faciat homicidam. & quamuis non omnino de iudiciis ibi agat, obligat tamē Regula & in his, quatenus seruari potest, & causæ influunt.

In summaris autem Clementina

E 3 tina

12. Quanto tempore?

13. Vt in eadem causa fieri possit.

14. An accessus sponso ad sequestrationem dandus?

15. Ex iure.

2. Et regula 5. Augustini.

3.
Vbi conte-
statio non
requiritur
aliaque.

tina sapè de verb. signif. vt Index litis, inquit, contestationem non postulet, amputet dilationum materiam, litem, quantum poterit, faciat breuiorem, exceptiones, appellationes dilatorias, & frustratorias repellendo, sententiam quoque proferat, etiam, si ei videbitur, conclusione non facta. Summarius autem processus in summariis causis adeo est fauorabilis, vt quamuis cõmunis in illis ordo seruatus non irriter actus; d. clem. s. pè: tamen, qui in omnibus causis iurauit seruare ordinem iudiciorum, in illis non seruare debeat, quia ille est summariarum causarum ordo, non seruare ordinem iudicarium. ita decidit Innoc. 1. l. 1. in c. ad nostram. 2. l. de iur. iurand. in eoque maximè propterea obtinere debet e. pastoralis X. de except. vt omnes exceptiones simul proponantur, non illæ tamen, quæ impediunt litis ingressum cum aliis combinandæ sunt; sed seorsum c. 1. de lit. contest. in 6. nec tantum ante litem contestatam; l. nemo C. de iuri. dict. sed huiusmodi fori præscriptiones in principio litis esse opponendas legum decreuit auctoritas. l. vlt. C. de except. atque ante omnes alias petitiones, aut exceptiones. vt si quis aliis vltus defensionibus hæc omisit, reuerti postea ad hanc non possit. l. sed etsi suscepit. D. de iudic. adeo quidem vt dubitatum fuerit an eo solo, quod quis libelli copiam petiisset, censeretur declinatoria excidisse, & in iudicem consensisse. l. non videtur. D. de iudic.

4.
Omnes ex-
ceptiones
proponen-
dæ.

5.
Non tamen
litis ingres-
sum impe-
dientes.

6.
Et maximè
reculatio.

7.
In censuris
tamen non
poterit om-
mitti iuris
ordo.

Nihilominus in censuris infligendis non obtinet Ordinis iudicarij neglectus. c. 1. X. de excess. pr. al. in verb. nec aliquem excommunicare sine ordine iudicario presumatis: quæ autem de excommunicatio- ne canones statuunt, v. g. c. 3. s. 25. Conc. Trid. intelliguntur etiam esse statuta in interdico. c. 1. de excom. mun. in 6. vbi & immaturitas censuras infligentium poenis subiicitur. ac denique, quo securior fit progressus, prælatas antequam ad in-

terdictum proficiat, adhibere consilium sui Capituli debet. c. 2. X. de his que sunt à maior. part. Cap. quod hic esse adhibendum non apparet. si quidem excommunicatio gladius sobriè & magna circumspectione exercendus est. d. c. 3. aut si illud, in vfu non esse dicitur, saltem præuia sit talis consultatio, qualem consuetudo in rebus omnino grauius adhibet, nam veteres canones ad damnationem vel solius presbyteri synodum exigebant. c. sexta ait. 1. 5. q. 7. in excommunicatio- ne ferenda præsentiam duodecim sacerdotum. c. debent. 1. 1. q. 3. sub pana nullitatis. c. Episcop. 1. 5. q. 7.

De foro competenti.

RESPONSVM II.

Fori priuilegium laicis concessum communicatur clericis.

Clericos in fauorabilibus, & priuilegijs haberi pro ciuibus, & incolis ab omnibus receptum, vnde est c. constitutum. X. de in iur. res. in c. dilecti. X. de for. comp. Maribus de iur. dict. p. 4. c. 1. n. 27. & quos cuius & nominatim Marc. decis. delph. 456. quamuis enim immunes sint ab oneribus, & quoad actiones onerosas ad corpus curiæ dicuntur non spectare. l. vlt. C. de Episc. & cler. huiusmodi tamen priuilegium in fauorè illorum inductum, non potest in illorum aditum retorqueri, quominus quædeant priuilegio incolis concedo. V. G. non potest Brabantia extra Brabantiam ciuili vel criminali ex causa in iudicium aut carcerem trahi; non poterit ergo etiam clericus in Brabantia degens. & huius rei plura & præclara sunt exempla pariformiter cum concessum sit tum ciuibus tum incolis Antuerpiensibus, ne extra ciuitatem, seu marchionatum trahantur, idem pri-